

ת"פ 33378/07/18 - מדינת ישראל נגד רביע חמד, מחמוד נמר, פאדי מטר

בית משפט השלום באילת

ת"פ 33378-07-18 מדינת ישראל נ' חמד(עציר) ואח'
תיק חיצוני: פל"א 310216/2018

בפני	כבוד השופט שי ברגר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. רביע חמד (עציר) 2. מחמוד נמר 3. פאדי מטר (עציר)

החלטה בבקשת הנאשם 2 לעיון חוזר בהחלטה מיום 03.10.2018

בפניי בקשת הנאשם 2 לעיון חוזר בהחלטת כב' השופט אורינב מיום 03.10.2018, בדבר חילוט הפיקדון בסך של 75,000 ₪ לטובת אוצר המדינה (להלן: "הבקשה").

רקע

- ביום 15.07.2018 הוגש כתב אישום כנגד שלושה נאשמים, בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
- מעובדות כתב האישום המתוקן מיום 31.07.2018 עולה כי ביום 09.07.2018 בסמוך לשעה 20:00, שהו הנאשמים באילת וזאת ללא היתר שהיה כדין בשטחי ישראל.

השתלשלות האירועים בתיק זה

(האירועים להלן יוצגו ביחס להתנהלות הנאשם 2 בהליך דנא)

- ביום 18.07.2018 נאשם 2, ללא ייצוג עורך דין, טען שכתב האישום הוקרא לו בשפה הערבית והוא השיב שמבין אותו.
- ביום 24.07.2018 ב"כ הנאשם 2, עו"ד היתם חאג' יחיא טען כי הקריא לנאשם את כתב האישום והסביר לו

את תוכנו, לכן המשפט החל.

5. ביום 31.07.2018 הוגש כתב אישום מתוקן, אולם בעניין הנאשם 2 התבקשה דחייה למתן מענה. הנאשמים 1 ו-3 הודו באותו מעמד כי נכנסו לישראל ושהו בה שלא כחוק לצורך השתתפות במסיבת רווקים באילת לרגל חתונתו של הנאשם 2.
6. ביום 15.08.2018 הוסכם בין הצדדים על יציאת הנאשם לחתונתו עד ליום 12.09.2018 והתייצבותו ביום 13.09.2018 לדיון. אז יוצג הנאשם 2 ע"י עו"ד דרוויש נאשף.
7. ביום 13.09.2018 עו"ד עמר זינתי ממשרדו של עו"ד נאשף, טען כי הנאשם לא התייצב משום שלא איפשרו לו להיכנס במחסום. באותו מעמד, נציג שב"ס באילת אישר כי הנאשם 2 הגיע למחסום צה"ל ובמחסום אכן לא איפשרו לו הכניסה. לכן - ניתנה החלטה מפורטת בדבר התנהלות כלל הרלוונטיים בנושא זה.
8. ביום 02.10.2018 הוגשה הודעת שב"ס בתיק המ"ת, לפיה הנאשם לא הסגיר עצמו כנדרש בכלא דקל ועל כן הדיון שנקבע יתקיים במועדו.
9. **ביום 03.10.2018 התקיים דיון, אליו הנאשם 2 בחר שלא להתייצב, במסגרת הדיון ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא התייצב לדיון מאחר ועבר תאונת דרכים ואף הציג לבית המשפט מסמכים "התומכים" בטענת הנאשם, דא עקא שהמסמכים שהוגשו לא היו בעניין הנאשם וזה בלשון המעטה, כמן כן ב"כ הנאשם לא ידע למסור פרטים על מיקום התאונה או מתי קרתה ו/או כל פרט בסיסי אחר. (ראה פרוטוקול מיום 3.10.18 עמ 25 ואילך) באותו מועד בית המשפט החליט לחלט את הערבות**
10. ביום 09.10.2018 הוגשה בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 03.10.2018, נושא החלטה זו (להלן: "בקשה ראשונה").
11. ביום 06.11.2018 התקיים דיון נוסף אליו לא התייצב הנאשם ואף לא התייצב בא כוחו, על כן **הותלו ההליכים** כנגדו בהתאם לסעיף 94א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. זאת לצד העובדה כי תלוי ועומד כנגד הנאשם 2 צו מעצר.
12. ביום 28.01.2019 הגיש עו"ד חאג' יחיא היתם בקשה לקביעת מועד דיון, במסגרת הבקשה נטען כי הנאשם שוחרר ממעצר ברשות ועל כן מבקש לקבוע דיון בעניינו. בית המשפט בתגובה לבקשה הבהיר החלטתו לפיה רק לאחר התייצבות הנאשם למאסר יקבע דיון.
13. ביום 06.03.2019 הוגשה הודעה מטעם המאשימה לפיה נעצר הנאשם ביום 05.03.2019, במחסום קלנדיה והועבר לרשות שב"ס.
14. ביום 07.03.2019 התקיים דיון בעניינו, ללא ייצוג עורך דין **וחודשו ההליכים כנגדו**.
15. ביום 20.03.2019 הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ונגזר דינו למאסר בפועל, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס.

16. ביום 24.03.2019 הוגשה בקשה מחודשת לעיון חוזר בהחלטה מיום 03.10.2018, כעת לאחר שמרצה הנאשם 2 את עונשו כנדרש (להלן: "**בקשה שנייה**").
17. ביום 31.03.2019 הוגשה תגובת המאשימה, לפיה לא מתקיימים הקריטריונים הקבועים בסעיף 52 לחוק המעצרים, כמפורט דלעיל.
18. ביום 17.04.2019 התקיים דיון, אז בהעדר הנאשם 2 אך בנוכחות וייצוג בא כוחו עו"ד חאג' יחיא היתם, שם נקבע כי בית המשפט לא יחסום את דרכו של המבקש מהצגת מסמכים התומכים בטענתו. עוד הוחלט כי ככל והסיגור מבקש להסתמך על מסמך בשפה הערבית (כפי שעשה במהלך ניהול תיק זה), ידאג הוא לתרגומו עם אישור נטריוני.
19. ביום 30.04.2019 התקיים דיון, אליו היה פטור הנאשם 2 מהתייצבות, אך בנוכחות בא כוחו עו"ד חאג' יחיא היתם, שטען כי המסמך הרלוונטי לא הועבר בשל העובדה שהתרגום התקבל אצלו רק בליל אמש טרם הדיון. על כן, ניתנה ארכה ונדחה הדיון.
20. ביום 27.05.2019 התקיים דיון, אליו היה פטור הנאשם 2 מהתייצבות, אך בנוכחות בא כוחו עו"ד חאג' יחיא היתם אשר הגיש מסמך נ/1 - ממנו עולה כי הנאשם 2 נעצר ביום 25.10.2018 עד יום 23.01.2019; לא הוצג כל מסמך בעניין תאונת דרכים שעבר הנאשם, לכאורה או טיפול רפואי שקיבל, כביכול - המצדיק היעדרותו.

בקשה לעיון חוזר

21. בבקשה לעיון חוזר הראשונה שהוגשה ביום 9.10.18 נטען כי הנאשם לא התייצב לדיון בשל סיבה רפואית.
22. עו"ד עמרו זינתי ממשרדו של עו"ד נאשף, אף טען בדיון ביום 03.10.2018 כי הנאשם 2 לא התייצב משום שעבר תאונת דרכים.
23. בבקשה נוספת הוסיף עו"ד דרויש נאשף כי ככל הנראה בשגגה הוגשו מסמכים שגויים וצירף מסמך בערבית שלטענתו מעיד על טיפול רפואי בבית חולים, לכאורה.
24. עוד נטען כי הנאשם 2 עשה מאמצים בכדי להגיע לדיון ואין המדובר בהתנהלות המאפיינת את הנאשם או בזלזול.
25. בבקשה נשוא דיון זה נטען כי הנאשם לא התייצב לריצוי המאסר בשל כך שהיה עצור בידי הרשות ועל כן נמנע ממנו להתייצב בעל כורחו.
26. כבר עתה אומר שדי בשלל הטענות הסותרות האחת את השנייה כדי לדחות את הבקשה.

תגובת המאשימה

27. המאשימה טענה כי מדובר בנאשם המתחמק מריצוי עונשו והמשך משפטו.
28. עוד נטען כי בא כוחו לא טרח ליידע את בית המשפט או המאשימה, בטרם הדיון, כי הנאשם עבר תאונת דרכים, לכאורה, אשר תמנע ממנו התייצבותו לשם ריצוי עונשו ומתן גזר דין בעניינו.
29. הוסיפה המאשימה כי לבקשה צורפו מסמכים בכתב יד שאינו קריא ואשר אינם מעידים על הנטען בבקשה.
30. על כן, עתרה המאשימה להורות לנאשם 2 להתייצב מידית להמשך מעצרו.
31. בהמשך ההליך נטען כי בית המשפט אינו מהווה ערכאת ערר על עצמו ומשלא הוגש ערר במועד מתן ההחלטה אין זה אומר כי הדרך המתאימה היא בקשה לעיון חוזר.

מסגרת נורמטיבית

32. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), מגדיר מהם הקריטריונים לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט:
- "עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".**
33. בענייננו, מדובר במשוחרר בערובה שפנה בבקשה לעיון חוזר בהחלטה לחלט ערבויות שנוגעת להפרת תנאי השחרור בערובה, באמתלה של עובדות חדשות. למעשה הוגשו שתי בקשות לעיון חוזר, בגין אותה החלטה: האחת, בטרם הסגיר עצמו הנאשם לרשות שב"ס - אז קבע בית המשפט כי אין לדון בבקשה בטרם הסגרה; השנייה, לאחר מעצרו של הנאשם והעברתו לרשות שב"ס - אז הוגשו מסמכים חסרים ובשיהוי רב.

דיון

34. במקרה שבפניי מדובר בנאשם המתחמק מריצוי עונשו ולראיה הוא אינו התייצב לדיון ביום 13.09.2018, לא הסגיר עצמו לרשות שב"ס, לא התייצב לדיון ביום 03.10.2018 ואף לא התייצב לדיון ביום 06.11.2018. וזאת בדגש על העניין הבא, **בבקשתו הראשונה טען שלא התייצב בשל מצב רפואי ובבקשתו החדשה טען כי היה עצור בידי הרשות.**
35. בהתחשב בעובדה שהמסמך שהוצג אמין, אזי אין לנאשם כל הסבר הגיוני מדוע לא התייצב לדיון ביום 03.10.2018 ואף לא ברור מדוע לא הסגיר עצמו באופן מידי לרשות שב"ס, כאשר יודע הוא שעצור עד תום ההליכים.
36. ממכלול הנסיבות שהובאו בפניי נראה כי מדובר באדם תושב השטחים שבחר לחגוג את מסיבת הרווקים שלו

בעיר אילת עם אחרים, בידיעה שנכנסים הם ללא אישור ובניגוד לחוק במדינת ישראל.

37. **לא ברור מדוע בחר הנאשם 2 להגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה במקום להגיש ערר.** אולם, מאחר ובבקשה לעיון חוזר עסקינן אזי ברי כי לא מתקיימים הקריטריונים הקבועים בחוק המעצרים, כמפורט לעיל בפרק המסגרת הנורמטיבית.

38. ולראיה אין כל עובדה חדשה או שינוי נסיבות ביחס לנאשם 2 ואלי הפוך מכך וזאת ביחס לשלל הטיעונים שנטענו על ידי הנאשם בעניין זה.

39. בית משפט זה סומך ידו בהחלטה דנן - על החלטה שניתנה לאחרונה בבית המשפט העליון, ולפיה חולטו ערבויות שהופקדו להבטחת מילוי תנאי השחרור (בש"פ 2823/19 **גדמילוב ואח' נ' מדינת ישראל**, 10.06.2019).

הכרעה

40. לאור כל המפורט לעיל, אני דוחה את הבקשה ומותיר את החלטת כב' השופט אורינב מיום 03.10.2018, בדבר חילוט הפיקדון - על כנה.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ט, 23 יוני 2019, בהעדר הצדדים.